

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ioannis Evsebii Nierembergii Madritensis Ex Societate
lesv De Adoratione In Spiritv Et Veritate Libri Qvatvor**

Nieremberg, Juan Eusebio

Antverpiæ, 1631

Cap. XV. Laudem propriam vitandam esse.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46187](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46187)

218 IO. EVSEBII NIEREMBERGII
gratiarum actione ob beneficia à Christo
collata in genus humanum, quàm ingratus
esses, si fortè non haberes id pro magno fa-
uore, & minimum id putares? Ecce, quid di-
ces? non ignes, non equuleos, non carceres,
non cruciatus Deus à te modò exigit; sed vt
attendas in hac re minimâ, & non negligas:
magnum hoc puta: hæc est voluntas Dei, vt
hæc cures; & sufficit. Martyres per magna-
rum pœnarum patientiam sancti habiti sunt:
Confessores, per minimarum culparum im-
patientiam & fugam, sanctitatem conse-
quuntur. Illi pœnas omnes tolerantes, vita-
runt culpas: isti nullas culpas tolerantes, vi-
tant maiores pœnas purgatorij.

CAPVT XV.

Laudem propriam vitandam esse.

Qui amat laudari, vult quid impossibile.
Laus bonum aliquem publicat: sed hoc
ipso quòd laudari velis, non modò vacuus es
omni bono, sed plenus maximo malo, nem-
pe diabolico, superbiâ, & ambitione. Licet
audias laudari; non tu laudaberis, sed alius.
Laus boni est: sed tu pessimus eris, qui laudis
es cupidus. Nequit bonus esse, aut laude di-
gnus, qui tam vanus est, vt laudari quærat.
Quare desinit esse laudabilis, qui vult lauda-
ri;

ri: at si non est laudabilis, non potest fieri, vt laudetur; nam non erit, quod non potuit prius esse. Si arrideas laudatori, applaudis vituperatori tuo verissimo: quia iniustissimus es, siue iustum te putes, siue non: nam si iustum non te æstimas, gaudes quòd mentiatetur ille; si iustum te censes, fatis hoc iniustum est præferri aliis, cum nihil sis. Cum audis, Valdè iustus es, valde bonus es; qui talis est, laudatur: non tu, qui nec iustus, nec bonus es; sed potiùs vituperaris. Laus iusti, vituperium est iniusti. Hoc ipso indignus est laude, & contemnendus, qui de contemptu suo & conuitio dolet, aut in commendatione suâ tumidè afficitur: qui se non putat contemptibilem, excusat contemptores suos.

Laus tua, mendacij filia est, & mater ignorantix, confusionis, pudoris, & periculi: improbatio tua, veritatis filia, & mater meriti & doctrinæ: vtrum præstabit, confundi & falli, an mereri & doceri? Ama solùm laudabilem esse, non laudatum, & fat hoc est. Laudabilis solùm eris, si solùm laudem Dei & gloriam desideres, & tui contemptum. Cur mauis videri bonus quàm esse; cum desinas omnino esse bonus hoc ipso quòd optes videri, & æstimari vanè? Cur æstimas, alios falli, aut fallere, plusquàm æstimare verè te ipsum? Cur te viliozem quàm lapidem facis,
cuius

cuius non tantùm splendorem curas, sed ne adulterinus sit in se, vt pudeat gestare in ornatu gemmas fictitias?

O Veritas laudabilissima, ô gloria rerum, quâ fronte laudem & honorem meum ausus fui semel quærere, qui te toties contempsi? Quâ fronte semper quæro æstimari, qui licet semel tantùm negligenter tui gloriam procurassem, in æternum mereor contemni? Quàm impudentissimus, vel insaniens esset, qui optaret laudem & honorem eius qui te inhonorauit infligendo alapam, aut te blasphemare dixit, aut arundine te illudit in passione tuâ? Peior sum ego illis, & mentior si vlli eorum me præferam: quomodo de meâ laude & honore audeo cogitare? quanta infania & scelus est quærere illum? imò quanta impudentia, ô spiritus infirme, non te putare dignum omni opprobrio, nec optare contemni ab omnibus?

Non ideò bonus eris, quòd te alij prædicent aut putent bonum. Ægrotus non sanatur, quòd dicatur sanus esse. Quid magis eligeres, esse sanum & robustum, quamuis à reliquis putareris ægrotus? an esse ægrotum, & ab aliis putari & dici sanum? cur eligis, te dici bonum, cum sis pessimus? Imò molestissimum esset ægrotò & dolenti, plusquàm ipse morbus, si reliqui dicerent nullam ægritudinem

nem

nem habere, nullum dolorem, & immeritò queri: cur te gaudes ab aliis probum prædicari, cùm improbus sis? Ægri tam absunt, vt velint se dici sanos, si non sint, vt ipsi interdum soleant exaggerare morbum, & id gaudeant reliquos facere: sic verus humilis exaggerat suam vilitatem, & gaudet quòd alij exaggerent, & augeant contumelias & opprobria: igitur qui amat laudari, dat operam non tantùm rei impossibili, sed ridiculæ.

Iniustus eris, laudes appetens & non opprobria, cùm plura suffragia sint, quæ postulent contemptum tuum. Si libes te, præponderabunt mala tua, & defectus innumerari, paucissimis bonis, & iis alienis. Vis scire palàm, impossibile esse, te laudari? Impossibile est, habere ex te vnde lauderis. Collige exiguitatem humanam, quòd velint æstimari homines ob bona aliena: quæ si propria haberent, numquam gloriarentur de alieno; vt sæculares præsumunt, quòd ingenuos equos habeant, fideles famulos, splendidas vestes, cùm generositas potiùs sit equi virtus, & cum generoso equo possit esse dominus ignobilis & vitiosus. Fides gloria famuli est; & cum bonis seruis iniquissimus herus potest esse. Splendor vestis, laus potiùs sartoris aut textoris est, & tunica decora potest tegere turpissimum pectus & fœdam conscientiam.

Eodem

222 IO. EVSEBII NIEREMBERGII
Eodem vitio, quod Dei est, sibi tribuunt,
etiam qui sæculo renuntiarunt, dum non se
penitus abnegant.

CAPVT XVI.

De vilitate hominis.

SI cum Deo pacem desideras, super omnes
& omnia te humilia. Deus resistit super-
bis, terribilis vox: non minus horrible est,
quod superbus resistat Deo. Deus resistit su-
perbis, ne malè agant: superbus resistit Deo,
ne beneficiat. Deus resistit superbis, ne mali
sint, & pessimi per suam superbiam, quos id-
eò curat humiliare: superbus resistit Deo, ne
bonus sit & beneficus, impediendo dona di-
uina. Evidentissimè conice, te esse vilissi-
mum, hoc est, superbissimum, cum resistas
Deo: alioqui innumera alia beneficia, gra-
tias, virtutes in te contulisset. Euidens est, su-
pra te nubem eleuatam esse, quæ resistat soli,
si in medio campo & die non te tangat expe-
ditè radius eius: totus tunc in umbrâ eris,
quamuis umbram nullam tunc videas: ne-
mo magis vilis & refertus defectibus, quàm
qui nullam vilitatem aut defectum in se vi-
det, quia supra se elata mens opponatur Deo
& claritati. Nullum est patentius indicium
superbiæ nostræ, quàm cohibitio beneficen-
tiæ